

Proloog

Ze moet opschieten, over een half uur moeten ze weg. Ze kijkt om zich heen, overal ligt wat. Lisa is nerveus. Waarom loopt ze toch zo te treuzelen? In de badkamer pakt ze haar toilettas en legt hem in haar koffer. Uit haar kledingkast pakt ze een paar shirts van de stapel en een mooie blouse en legt deze op de broek die al in haar koffer ligt. Dan checkt ze haar handtas: paspoort, portemonnee met pasjes en creditcard. Alles zit erin. Nog één keer leest ze de mail van Julia op haar telefoon. Morgen om vier uur in het Carlton Hotel in Haarlem heeft ze een afspraak met haar: Julia. Ze dacht dat ze het achter zich had gelaten, maar na verloop van tijd kwamen toch de vragen en haar twijfels weer. Want waarom ziet ze in haar dromen altijd weer een blonde vrouw in de straat staan na het overlijden van haar neef? Toen ze die foto vond in dat magazine, wist ze het zeker, ze kon het niet achter zich laten voor ze antwoord had op al haar vragen. Ze schrikt op van Luciano's stem. Het is tijd, ze moeten weg, wil ze haar vlucht halen.

Deel 1

1.1

Lisa staat voor de spiegel haar buik te bekijken. Ze is ruim vier maanden zwanger en het is zichtbaar. Ze loopt naar het raam en kijkt uit over de olijfboomgaard. Ze is nog altijd zo blij met de keuze haar leven in Nederland te verruilen voor een leven hier op Sardinië. Ze had ontslag genomen bij het makelaarskantoor in Haarlem en was gaan werken op de agriturismo van Gino en Viviana, haar tante. Het bracht haar ook de liefde van haar leven: Luciano. Haar leven hier met hem is het mooiste dat ze zich kan wensen. Ze voelt aan haar buik. En nu wordt ze ook nog moeder. Ze draait zich om en pakt een vest. Ze heeft zo met Mia afgesproken. Mia is een oude vriendin van haar, die na haar wereldreis, op Sardinië is komen wonen om yogalessen te geven. Evenals de workshops schilderen die Lisa geeft, zijn ook de yogalessen een succes.

‘Ik denk toch dat je niet teveel hooi op je vork moet nemen komend seizoen. Je bent eind september uitgerekend en dus in de zomer hoogzwanger. Ik heb geen idee hoe dat moet zijn, maar het lijkt mij in de warmte met zo'n dikke buik best vermoeiend.’ Mia trekt er een moeilijk gezicht bij.

Lisa kijkt haar vriendin aan, dan begint ze te grinniken. ‘Vreselijk, ik vind mezelf nu al dik, tegen die tijd kan je me rollen. Maar je hebt gelijk, als ik hoogzwanger ben, dan zie ik mezelf ook geen dagen van twaalf uur meer maken. Mijn schilderlessen wil ik wel blijven doen. Misschien kunnen we kijken of we voor de maanden juli

en augustus iemand erbij kunnen krijgen, een student of zo?’

Er verschijnt opeens een grote glimlach op Mia's gezicht. ‘Ik heb een idee.’

Lisa kijkt haar vragend aan. ‘Wat dan, weet je iemand?’

‘Misschien wel. Mijn nichtje is negentien jaar en begint in september aan haar studie rechten in Amsterdam. Misschien wil zij hier wel voor twee of drie maanden komen werken.’

Lisa kijkt verrast op. ‘Je bedoelt Lilian? Wat een goed idee van je.’ Lisa klapt enthousiast in haar handen. Lilian is een hele leuke meid. ‘We gaan het er zo gelijk met Gino en Viv over hebben. Dat zou geweldig zijn.’

‘Ze kan begin juni al komen.’ Mia komt de keuken inlopen waar Gino en Lisa aan een kop koffie gebogen zitten over de ingrediëntenlijsten van recepten, die Gino dit seizoen wil gaan maken. Ieder jaar komen de traditionele Sardijnse gerechten uiteraard op het menu, maar ook ieder jaar vinden ze het leuk om nieuwe gerechten te introduceren. Ze hebben regelmatig gasten die jaarlijks terugkeren, dan is het wel leuk wat te vernieuwen. Lisa helpt Gino daar altijd mee. Viviana, haar tante, bemoeit zich er niet mee, zij zorgt voor de taarten en de toetjes en maakt jam in van het fruit uit de moestuin. Ze kijken allebei tegelijkertijd op naar Mia.

‘Dat is goed nieuws’, zegt Gino.

Mia schuift aan tafel aan terwijl Lisa een cappuccino voor haar maakt. Ze kijkt naar de recepten die voor ze op tafel liggen. ‘Ga je die ook van tevoren allemaal uitproberen?’ vraagt ze met een schuin hoofd en een lach om haar lippen.

Lisa zet de cappuccino voor Mia op tafel. ‘Ja natuurlijk doet hij dat. Ik zou de komende maand maar niet veel buiten de deur gaan eten, dat zou jammer zijn.’

‘Dat ga ik dan zeker niet doen, ik bied mezelf graag aan als proefkonijn. Maar waar ik voor kom, ik wil zo even naar de stad om wat spullen te kopen voor Lilians kamer. Ik wilde vragen of je met me mee wilde gaan. Maar ik zie het al: je bent veel te druk hier met al die heerlijkheden.’

‘Nee hoor, Gino moet vanmiddag ook weg. We hebben alles uitgezocht, morgen gaan we verder, dan gaan we het eerste recept uit proberen. Dus morgenavond kan je al komen proeven. Ik ga straks gezellig met je mee, dan kan ik gelijk even naar de babyzaak voor wat spulletjes.’